

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Τεύχος 2. 1. 1. 226

Ιδιοκτήτης—Διοικητής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιοικητής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 1933

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ... ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΚΙ' ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ

Είναι δεκαεπτά ἀνέ-
ρι χρόνια τώρα, ἀπὸ
τὸν Φεβρουάριον τοῦ
1913, ποὺ κηρύχθη ἡ
ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀν-
τιπολιτικῶν πραξικοπημάτων
του, μὴ σεβόμενος οὐτε τοὺς
νόμους, οὐτε τὰ ἐθνικὰ συμ-
φέροντα τῆς Πατρίδος οἱ
δὲ πολιτικοὶ τοῦ ἀντίπαλου
δημητρίου Γούναρη καὶ
λοιποὶ ἡθικοὶ πολιτικοί, οἱ
ἰδρύσαντες καὶ ἀπαρτίσαν-
τες τὸ μέχρι σήμερον μαρ-
τυρικὸν Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ
ὁποῖον εἶδε τοὺς ἀρχηγούς
του εἴτε φυλακισμένους καὶ
καταδικασμένους εἰς πολυ-
ετή ἐργασίαν, εἴτε ἐξοριзо-
μένους εἴτε κακίους ἀπὸ
τῆς φυλακῆς τοῦ Ἰτζεδέν με-
χρι τῆς Κορσικῆς, εἴτε του
ρεκισμένους καθ' ὅδον ἀναι-
τίως, ἢ εἰς τὸ Γουδί, κατό-
πιν ἀποφάσεως δολοφονι-
κοῦ Στρατοδικείου, δὲν ἐ-
σκέφθησαν ποτε γ' ἀντεπε-
ξέσθαι κατὰ τοῦ οὐδὲν ἱε-
ρὸν καὶ ὁσιον σιδομένου με-
γίλου παράφρονος καὶ ἀτέγ-
κτου πολιτικοῦ ἐχθροῦ των,
διὰ τῶν ἰδίων μέσων, ἅτινα
μετεχειρίζετο ἐκείνος διὰ
τὴν ἐπικρατήσευν.

Ἀπὸ τῆς 21 Φεβρου-
αρίου τοῦ 1913 ὁ Βε-
νιζέλος ἐκηρύχθη ἐπανα-
στάτης κατὰ τοῦ μεγάλου,
ἡθικοῦ καὶ ἡλευθερωτοῦ
Βασιλέως Κωνσταντίνου,
τοῦ ὁποῖου μετέδωκε τὰς δά-
ψας τῶν δύο βαλκανικῶν πο-
λέμων εἰς ἀκανθίνους στεφά-
νους τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ δὲ τό-
τε ἀναλαβὼν τὴν Πρωθυ-
πουργίαν Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊ-
κοῦ Κόμματος Δημητρίος
Γούναρης, ἀντὶ τῶν περι-
ορισμῶν τῆς Χανιά, ὅπου
ἀρχικῶς εἶχε καταφύγει, τὸν
ἀρξάμενος εὐθεὺς ἐπαναστάτης
ἐκκηρύχθη ὡς ἐπαναστάτης
τῇ Νησιωτικῇ Ἑλλάδι καὶ
τῇ Μακεδονίᾳ, ὁ
ποῦ σχηματίσας τὴν Ἑβρίαν
ὁρίαν του καὶ ταθεῖς εἰς τὴν
ὠπλησίαν τῶν Ἑνίων, ἰδὼν
τὴν τυραννικὴν τῆς Γαλλί-
ας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς
ἐκείνην τὴν ἑποχὴν τοῦ Βασι-
λέως Κωνσταντίνου, καὶ
ἐκείνην τῆς Θεσσαλονίκης,
ἰδὼν τοῦ καὶ τοῦ Γάλλου
Στρατηγοῦ Σεράντ;
ἐπὶ τὴν τὰ γνωστὰ ἐκτο-
τε ἐλευθερά γεγονότα; ἢ ἀπο-
βουλὴ τοῦ Γάλλου Ἀρμο-
νιστοῦ Ζωννὰ καὶ τῆς ἐπὶ τὴν
ἐκείνου Βασιλέως Κωνσταν-
τίνου, ἢ ἐξορία τοῦ εἰς τὴν

Ἑλλάδιαν, ἢ εἰσοδὸς τῶν
ἐκ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν
Ἑλλάδα λόγους ἐγκαθί-
δους τοῦ Βενιζέλου ὡς
Πρωθυπουργοῦ ἐν Ἀθήναις
καὶ ἡ καταδίκη εἰς ἐργασίαν
ἢ ἐξορίαν ὅλων τῶν ἐπιφ-
νῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος
τοῦ ἰδίου καὶ ἀρχη-
γὸς Λαϊκοῦ Κόμματος
Δημητρίου Γούναρη καὶ
τινες ἄλλοι ἐξωρίσθησαν εἰς
τὴν Κορσικὴν, ὁ δὲ τότε
Πρωθυπουργὸς μας κ. Π.
Τσαλδάρης καὶ ὁ ἐπὶ βασι-
λέως Κωνσταντίνου χρημα-
τίσας ἐφημέριος ὡς Πρωθυ-
πουργὸς ἀείμνηστος ἱστορι-
οδίτης καὶ ἱστορικός Σπο-
ρίδης Λάμπρος καὶ τινες
ἄλλοι εἰς Σκύρον.

Ἐφεξὲς οὕτω τὸν ἀπεχθὴ
βενιζελικὸν καὶ γαλλικὸν συ-
γὸν ἢ Ἑλλῆς μέχρι τῆς ἐγ-
κληματικῆς καταλήψεως τῆς
Σμύρνης ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ
στρατοῦ, ἐνῶ ὁ τε Πρὸς
δρος τῆς Ἀμερικανικῆς
συμπολιτικῆς Οὐόλσον καὶ
ὁ Γάλλος Στρατάρχης Φῶς
συνεδούλευον τὸν Βενιζέ-
λον, προέβλεπον εἰς αὐτὸν
ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν Μι-
κρὰν Ἀσίαν, ἢ ἢ τὸ ἔσχατος
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξέως ἐπὶ τὴν ἡ πολιτι-
κὴ πανωλεθρία τοῦ Βενιζέ-
λου κατὰ τὰς βουλευτικὰς
ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου
1920. Τὸ Λαϊκὸν Κόμ-
μα καταλαβὼν τὴν Ἀρχὴν,
περιεφρούρουσε τὸν Βενιζέ-
λον καὶ τὸν πολιτικὸν τοῦ
Οἴκου, ἵνα τὸν σώσῃ ἀπὸ
τὴν λυσσώδη μῆνιν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸν ἀπέ-
σπευξε διὰ πολεμικοῦ πλοῦ
οὐ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνῶ ὁ
φείλον οἱ κακοπαθήσαν-
τες ἀρχηγοὶ τοῦ Λαϊ-
κοῦ Κόμματος παρ' αὐ-
τοῦ νὰ τὸν στείλουν ἐν ὧ
ποῦ ἐκείνου Στρατοδι-
κείου, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν
κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ
ἀτόμου τοῦ Βασιλέως Κων-
σταντίνου συνωμοτικῶν του
πράξεων.

Ἐλλ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν
ἐπράξεν τότε ὁ Δημήτριος
Γούναρης καὶ οἱ λοιποὶ Λαϊ-
κοί, τὸ ἐπράξεν ὁ Βενιζέ-
λος, διὰ τῶν ἀντιπρο-
σώπων του ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Γονα-
τῆ, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀποστέλλας
εἰς τὸν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Στρα-
τοδικεῖον τοῦ 1922 τοῦς ἀρ-
χηγούς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος
τοῦ Δημητρίου Γούναρη,

Πέτρον Πρωτοπαπιδάκην,
Νικόλαον Στράτον, Γεώρ-
γιον Μπαλτατζήν καὶ Νι-
κόλαον Θεοτόκην, καθὼς
καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγόν
κων Γ. Χαντζηγιάννην, τὸ
ὁποῖον Στρατοδικεῖον τοῦ
ἐτοῦφέν σιν εἰς τὸ Γουδί
τὴν πρωτὴν 13/28 Νοεμ-
βρίου 1922!

Ἐκτοτε τὸ δολοφονικὸν
ἀποφασιστικὸν Λαϊκὸν
Κόμμα ἐτέθη ὑπὸ τὴν Ἀρ-
χηγίαν τοῦ τότε Πρωθυ-
πουργοῦ κ. Παναγ. Τσαλδάρ-
ρη, μεγάλου συνταγματολά-
τρου, ἀπεχθανομένου τῶν ἀν-
τιπαραθέτων, τὸ ψεῦδος, τὴν ἀπά-
την καὶ τὴν ἀντισυνταγματι-
κότητα, ὅτι ἐπὶ τῆς κ. Παν.
Τσαλδάρη; δὲν ἐννέειν ἀνὰ πρ-
οκαλῆν τὸν ἀρχὸν τοῦ ἰ-
δρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμ-
ματος ἀσπίδου καὶ ἀειμνή-
στου ὁ δισκάλου τοῦ Δημη-
τρίου Γούναρη, ἐπειδιώκων,
διὰ νομίμων καὶ ἠθικῶν μέ-
σων νὰ συντρίψῃ τὸν διὰ πα-
ρανομῶν καὶ ἀνηθικῶν μέ-
σων ἐπικρατοῦντα Βενιζέ-
λον.

Ὅποια οἰκιστὴ πλάνη!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΝΑΣ ΒΗΣΙΑΝΙΩΤΗΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΥΡΔΟΣ

Πλειστάκις, κατὰ τὸν πολυκύμα-
τον μου βίον, συνέπεσε νὰ εὐρεθῶ πρὸς
συμπτώσεων καὶ συναντήσεων τελείως
ἀπροσδόκων, προκαλοῦσάν ἐκπληξιν,
καὶ ὧν ἡ ἀνάγκη, σήμερον ἀκόμη
μοὶ προκαλεῖ συγκίνησιν. Μέσα ἀπὸ
τὰς πολλὰς ἐκλήγῃ, χάριν τῆς «Ἐδου-
θερίας» δύο-τρεις, αἵτινες ταύτην τὴν
σιγμὴν διέσχονταί τῆς μνήμης μου
καὶ δὲν διατάξω νὰ τὰς περιγράψω,
τόσον διὰ τὸ ἀπρόσδοτον αὐτῶν, ὅσον
καὶ διὰ τὰς συνδημιουργίας τῆς ψυχικῆς κα-
ταστάσεως, κατ' ἃς καὶ τὸ ἐλάχιστον γε-
γονός ἰδιαίτερον προκαλεῖ ἰσχυρὰς
τῆς ψυχῆς δονήσεις.

Ἐν τῶν γεγονότων τούτων
συνέβη εἰς Νουσεϊρλί, τὴν Νί-
σεβιν τῶν Βυζαντινῶν, ὅπου
ὁ στρατάρχης Ἡράκλειος, ἔξαρ-
χος τῆς Ἀφρικῆς καὶ πατὴρ τοῦ
μετέπειτα αὐτοκράτορος Ἡσα-
κίου, ἤρατο κατὰ τὸ 599 μ.
Χ. ἔτος, περιφανῆ κατὰ τὸν
Περσὸν νίκην, ἥτις ὁ τελικὸν
σταθμὸν τοῦ περιωνύμου Σιδη-
ροδρόμου τῆς Βαγδάτης καὶ ὁ
ποῦ ἐφάσκαμεν μετὰ μνημὸν πε-
λοπορίαν, ἀνὰ τὰ ὅρη καὶ τὰς
κοιλιάδας τῶν Περσοτουρκικῶν
μεθορίων, κατὰ τὴν ἐκ Περσίας
κἀσσοδον τοῦ πρώτου Νοσοκομεί-
ου τῆς Τουρκικῆς Στρατιᾶς,
οὐτίνως ἀπετέλουν μέλος. Εἶχον
πλέον ἀπελπισθῇ, μετὰ τριετή
εἰς τὰ ἀξένα ἐκεῖνα μέρη διαμο-
νήν, ὅτι εἰς ἰδὼ ποτὲ κόσμον πο-
λιτισμένον, ὅτι εἰς δύνησιν νὰ
συναντήσῃ καὶ ἀσπασθῇ σὺν
καὶ φίλους οἵτινες πλέον
εἰς τὴν φαντασίαν μου προσε-

λαμβάνον τὴν μορφήν ὄντων
ἄλλου τινὸς Κόσμου, ἐπὶ ἄλ-
λου πλανήτου εὐρισκομένων!
Ὡς ἀνωτέρω ἀνέφερον, ἡ ψυχή
μου κατὰ τῶν πλῆ-
ρης... δύσθυμος λοιπὸν καὶ με-
λαγχολῶν ἐν συνοδείᾳ τοῦ πι-
στοῦ μου στρατιώτου Δημητρί-
ου Πρ. ἐκ Ταταούλων, εἰσπρόχ-
μην εἰς μίαν ξυλίνην «μπαρά-
καν» πομπῶς τιτλοφοροῦμε-
νην «Κατάστημα» διὰ νὰ ἀγο-
ράσω, εἰ δὲν ἀπατώμαι, μερι-
κὰς «τσακμακόπετρες» διὰ τὸν
ἀνακτήρα μου. Σαυτοῦντος με-
τὰς εἰσπρόχοντος εἰς τὸ «Κατά-
στημα» καὶ δύο ἐντόπιοι, ἐνδε-
δυμένοι καθαρὰς Κουρδικῆς ἐν-
δυσεως, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἑσέρας πέ-
ρῃ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς
τοῦ χρυσοφαντοῦντος ὄντος
δρὸν σερπίτιον ἐνδεικτικὸν ὅτι
ὁ φέρων αὐτὸ ἦτο τις ἐκ τῶν
ἐντοπίων ἀρχηγῶν ἢ σιρχῶν. Ὁ
συνδοὸς τοῦ ἡτο ἀπλοῦς
στεφανὸν πλὴν ἐκείνης ἐπιμελῶς
ἐνδεδυμένος. Ἀμφοτέρω μάλ-
λον ὄντος ἀναστήματος, ἀρ-
ρενωτοί, συμπλέξας, μετὰ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ζωηροὺς καὶ εὐθυ-
εἰς. Ἐν ἐπὶ τῶν περιστάσε-
ων εἰς αὐτοὺς καὶ ἠοχίζον νὰ ἐ-
ξετάζω τὸ ὅτι τοῦ καταστήμα-
τος προσηγορικῶς ἐπὶ τῶν
ἀρρενωπῶν στεφόμενος δὲ πρὸς
τὸν Δημήτριον, τὸν ἡρώτησα
πῶς τὸ εὐρίσκει. Ἀποκρίσας
βλέπων νὰ στρέφεται πρὸς ἐμὲ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑσπεριακοῦ Δραχ. 100
Ἑσπεριακοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
Ἀμερικῆς Δολλ. 3

ὁ συνοδὸς τοῦ Σιείχου καὶ νὰ με
ἐρωτᾷ :

«Βίσκε Ἕλληνες :

Ἄμα παρήλθεν ἡ πρώτη μου
κατάληξις, ἰδόντο, τὸν «γνή
σιον» ἐκείνον κουργοαράβα νὰ
μοὶ ὀμιλᾷ ἑλληνιστί, τοῦ ἀπὴν
τῆσα :

—Μάλιστα, Ἕλληνες εἶμεθα,
ἀλλὰ σὺ τί εἶσαι ;

Ἐσθῆκε τοὺς ὤμους τοῦ καὶ
μειδῶν μοὶ εἶπε :

—«καὶ ἐγὼ βέβαια, Ἕλλη
νας εἶμαι !»

Ἡ καρδία μου ἤρχισε νὰ πάλ
λῃ ἐκ συγκινήσεως καὶ ἔσπευ
σα νὰ τὸν ἐρωτήσω :

—*Ἀπὸ ποῖον μέρος τῆς Ἀλ
λάδος, εἶσαι ;

—Ἀπὸ τὴν Ἡπειρον.

—«Πῶς ;» (ἀνέκραξα μὲ λαχ
ταρα ἐγὼ) εἶσαι ἀπὸ τὴν Ἡπει
ρον; καὶ ἀπὸ ποῖο χωρίο ;

—«Ἀπὸ τὴν Βῆσιανην ;»

—Μοὺ ἀπῆντησε...

Τοῦτο πλεον ἦτο τὸ κατακο
ρύφωμα ! Ἦτο ἀπὸ τὴν Βῆσα
νην, τὴν πλησίον τοῦ ἰδιοῦ
μου χωρίου εὐρισκόμενῃν, ὅπου
εἶχα τόσους καὶ τόσους προσφι
λεῖς συγγενεῖς !

—«καὶ ἐγὼ» (τῷ ἀπῆντησα,
πληρὴς συγκινήσεως) εἶμαι ἀπὸ
τὸ Δελβινάκι. εἶμαι ὁ ἰατρὸς
ζάλλας.»

—«Ἄ» (μοὶ ἀπῆντησε μὲ προ
φανῇ χαρὰν) «ζαλλάτης, λοι
πὸν εἶσαι; καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ
τὴν οἰκογένειαν Π* τῆς Βῆσι
νης ὁμοεισείστην ἀλεξανδρείαν
τῆς Αἰγύπτου καὶ μίαν ἡμέραν
ἐπῆρα τὸ φύσμά μου γιὰ ἐδῶ
καὶ τώρα εἶμαι μαζὴ μὲ ἀπὸ
τὸν Σείχην, ὅστις εἶναι πολὺ
λοχρὸς εἰς τὰ μέρη αὐτά, κον
τὰ δὲ εἰς αὐτόν, ἐγὼ εἶμαι ὁ
καθαυτὸ βασιλεὺς τῆς Βῆσι
ἐνταῦθα !»

Ἐνόςφ ὠμίλει, τὸν παρετή
ρουν μὲ περιέργειαν, ἀναμειγ
μένην μὲ δόσιν τινὰ θαυμασμοῦ
διὰ τὴν ἀλλόκοτον ἀπόφασίν
του, ὅπως ἐλθὲ νὰ ἀπομονωθῇ
ἀπὸ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον
κόσμον, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐως
τότε εἶχε ζήσει, εἰς τὰ βάθη
τοῦ Κουρδιστάν καὶ δὴ, μὴ ἐκ
δηλῶν, πρόγμα πρωτοφανὲς δι
ὅνα Ἡπειρώτην, οὐδεμίαν Ἀ
πην, διότι ἐγκατελείψεν ἐριστι
κῶς συγγενεῖς, φίλους, Πατρί
δα... θέλων νὰ τὸν ψυχολογήσῃ
καλεῖτερον, τὸν ἠρώτησα.

—«καὶ οὐδὲν σοὶ πονεῖ ἡ καρ
διά σου γιὰ τοὺς συγγενεῖς, γιὰ
τὴν Πατρίδα ;»

Ὡς ἕνας πεπλὸς μελαγχολίας
ἐχύθη στιγμιαίως ἐπὶ τοῦ προ
σωπου τοῦ, πλὴν τοῦτο δὲν δι
ήρκεσεν ἢ ἕνα δύο δευτερολε

πτα καὶ μόνον, τὸ μερίδιμα, ἃ
ληθὲς ἢ ἐπίπαστον, ἐπανῆλθεν
εἰς τὰ χεῖλη τοῦ καὶ εἶγα μοὺ
ἀπῆντησε σιγά, μὲ μ' ὑπόκωφ
σάν βγαλμένη ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἐναν
τάφω φωνή :

—«συγγενεῖς πλέον δὲν ἔχω,
φίλους ἔκανα ἄλλους Πατρί
δα...» (καὶ ἐστάθη μίαν στιγ
μὴν, ἐνῷ τὰ μάτια τοῦ ἐλαφρὰ
ὕγραίνοντο) «...τὰ τὴν ξαναἰδῶ
ἀπὸ τὰ οὐράνια, ὅταν μ' ἡμε
ρα πεθάνω ! Χαῖρε, γιαντρε, καὶ
ὅταν ἐπιστρέψῃς εἰς τὰ μέρη
μας ἐνθυμοῦ πῶς κάποια φορὰ
συνήντησες καὶ σὺ ἐναι συμπα
τριώτῃ σου μέσα εἰς τὰ μακρὰ
νὰ αὐτὰ μέρη...»

καὶ ἀπῆλθε, συνοδεύων ὃν
ἀναχωροῦντα Σιείχην, συναποκο
μίζων εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς
τοῦ, τίς οἶδε, τι μυστήριον, τίς
οἶδε ὁποῖον δράμα, ὅπερ ἦλθε
νὰ θάψῃ ἐκεῖ μακρὰν εἰς τὰ βά
θη τοῦ Κουρδιστάν

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Υπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀναπλη
ρωτοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Θεο
σωράκη καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοιαυτὴν
ἐπὶ Δ. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κου
λου Σπυρίδωνος συνήλθε τὴν παρε
λθούσαν ἑταρτην ἡ ὑπὸ τὴν προε
δρίαν τῆς Κας Δ. Δασουκίδου Διοικη
τικῆς Συμβουλίας τοῦ ἐνταῦθα μαθητι
κοῦ Ἰσχυρισμοῦ καὶ συνεζητήσαν ἐπὶ
τῆς καταστάσεως τοῦ νέου Ἰσχυρισμοῦ
καὶ τῆς ἰδούσεως Ἐρεθισμοῦ
μου, μετὰ δὲ τὴν ἀποφασίσαν τῆς Δ. Σ.
τοῦ Μητροπολίτου ὅτι προσέσθην ἐκ
τῆς σωρεῖας Δραστηριότητος 15 χιλιάδας
ὀραχμῶν καὶ ποσὸν τι ἐκ τῶν ἀναμει
γρημάτων καὶ τὴν ἀνακοινώσαν τοῦ
κ. Θεοσωράκη, ὅτι ἐνεργεῖται τὸ κ.
Μποτάσαρη ἡ ἀποβέρσησις νὰ διασέσῃ
100 χιλιάδας ὀραχμῶν ὑπὲρ τῶν συ
σπειρωτῶν τῆς πολεμικῆς, ἀπεφασίσθη ὁ
πῶς ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἀρχίσῃ
ἡ λειτουργία τοῦ Ἐρεθισμοῦ ἐν
ὅποιοι ὅτι δύνανται αἱ μητέρες νὰ
προσκομίζον τὰ τέκνα τῶν πρὸς ἐξε
τασιν, κατ' ἐκαστὴν Δευτέραν, ἑταρ
την καὶ μαρτυροῦν, ἐνίσχυση τοῦ
μείον τοῦ Συσπειρωτοῦ τοῦ Ἰσχυρισμοῦ
καὶ δι' ἄλλων τοπικῶν πορῶν, καὶ δι
ἐνεργητῆ καὶ ἐργασίας.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐγένε
το ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Γενικῆς Διοικη
σεως ἡ ὁμιλία τῆς οἰκίας τοῦ
Ἰλλαντ Κοιτίσης μὲχρι γεφυρᾶς Στρά
τοιαυτῆς Ἐπαρχιακῆς οἰκίας ἐκτασεως
15 περίπου χιλιομετρίας ἐν οὐρανοῦς
κ. κ. Γ. Πατάν. Δουμάν, Δουμάν καὶ
Γαλάνην πρὸς 100 χιλιάδας ὀραχμῶν
κατὰ χιλιομετρίαν, αἰοεργασίας ἀρχον
ται ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐβρομάδας, οἱ
τεσσάρων συνεργεῖων, μετὰ τὴν ὑποχρε
ωσιν τῶν ὀρεγολαβῶν νὰ περᾶνουν ταυ
τας ἐντὸς ἐς μηνῶν.

ἈΝΟΙΓΕΙΣΤΗ τῆς ἀπὸ τοῦ 1922
χρονολογουμένης οἰασηκῆς τοῦ αἰ
μνήστου Νουαγ, Κ. Χατζη ἐγνώσθη δι
ὅλην τὴν περιουσία του, κτηματικὴν τε
καὶ κινητὴν περιερχεται εἰς τὴν ἀν
γλὴν τοῦ Καν Κασίγκων, γενικῆς κληρο
νομον τοῦ, ἀνευ ὀρων καὶ περιου
σιῶν.

ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ εἰς τὸ τελευταῖον
φύλλον μας περὶ τῆς οὐρανοῦς τῆς Κας
Δ. Γκορτζῆ ἐν τῷ ἐνταῦθα Δουκίῳ
τῶν Ἑλληνίδων. οὐδὲν ἔχομεν καμμίαν
πρόθεσιν νὰ μειώσωμεν τὸν ζήλον καὶ
τὴν ἀράσιν τῶν προκατόχων αὐτῆς ἀ
γιοτήτων Κυριῶν Μπεσάρων, αἰνε
τῆς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 30 Ιανουαρίου. Ὁ Ἰσαλδάρης ἀντικρὺει πειστικῶ
τάτα, δια δηλώσεών του εἰς τὸν τύπον, τὸ τελευταῖον ἀρθρον
τοῦ Βενιζέλου, ἐπιχειροῦντος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ ἐμφανί
σιν του εἰς τὴν Βουλὴν. Τονίζει ὁ Ἰσαλδάρης, διαψεύδων καὶ
τὸν Βενιζέλον καὶ τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Προεδρικοῦ Μεγαλοῦ ὅτι,
ὅσα τὴν παραιτήσιν του, οὐδεμίαν ἐντολὴν περὶ σχηματισμοῦ
Κυβερνήσεως ἔχει λαβεῖ, ἀναφερομένου δὲ εἰς τὰς διαλύσεις
τῆς Βουλῆς τοῦ 1915 τονίζει ὅτι τὸ τότε Σύνταγμα παρείχε πε
ρισσότερα καὶ μεγαλειότερα δικαιώματα εἰς τὸν βασιλέα, καὶ δὲν
προέκυπτε καμμία παρανομία.

—Ἀνακοινώσεν τοῦ Κονδύλη διαψεύδει ὅτι ἀπεσπάρθη ἐκ τοῦ
Λαϊκοῦ Δόμοτος.

—Ἐρωτήσῃ, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας περὶ τοῦ ζητήματος
Κοντοπάνου, ἀπῆντησεν ὅτι μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνω
τέρου Ἱποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰωαννίνων, δὲν ὑπάρχει ζή
τημα μεταθεσεως.

—Τὸ Δικαιοστάσιον παρετάθη μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

προήγαγον τὴν ὁράσιν τοῦ Δουκίου,
μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου, ὥστε νὰ
ἐκτιμηθῇ πολὺ δικαίως ἡ ὁράσις τῆς
ἀς Γκορτζῆ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς Διοικη
τικοῦ Συμβουλίου.

Προσέτι περιεπεσαμεν καὶ εἰς μίαν
ἀνακριβείαν, παραστήσαντες τὸ λει
τούργον ἱερατήριον τῆς Δαικῆς Τέ
χνης, ὡς παράστημα τοῦ Δουκίου τῶν
Ἑλληνίδων, ἐνῷ τοῦτο τυχάνει ὀλως
ἀνεξαρτήτων καὶ οὐκ ἐνδύναται ἀφιλο
κεροστάτα καὶ φιλοτιμώτατα παρὰ
τῶν Ἀγιοτήτων Κυριῶν Μαργῆς Β.
Μυρσινέλλα, Φρόσιως Γ. Ἰωαννίδου καὶ
τῶν Δεσποινίδων Ἀντιγόνης Γ.
Ζαβέλλα, κλ.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΚΔΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΞΗΣ

καὶ ΧΑΡ. ΚΑΛΙΤΣΑ ΙΩ. ΛΑΠΠΑ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν
ἐν στεφῶ οἰκογενειακῇ καὶ αἰγγενικῇ κυ
κλῷ οἱ ἑταρτοὶ γάμοι τοῦ φεγγελλίου ἐ
πιστημονοῦ καὶ λαμπροῦ νέου κ. Γ. Α.
Μεξῆ, τῆς γνωστῆς μεγάλης καὶ πολυσυ
δους οἰκογενείας τοῦ λαμπροῦ τῆς Βο
ρείου Ἡλείου, μετὰ τῆς καλλιμορφῆς
καὶ ἀρτιώτατα μεροφωμένης Δίδος Χα
ρκαίτης Γ. Λαππα, θυγατρὸς τοῦ δια
κεκμημένου Δικηγόρου κ. Γ. Β. Λαππα,
τῆς μεγάλης καὶ πολυσυδούς ἐπιστῆς βο
ρειοπειρατικῆς οἰκογενείας τῶν Λαπ
παίων τῆς Ἀφροῦνης.

Μετὰ τὸν στεφῶν οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώ
ρησαν εἰς Κεφαλοπόρον τοῦ Ἀργιείου.
Ἡ «Ἐλευθερία» συγχάριε ἐγκαρδίας
τοὺς τετρημένους καὶ ἐνδύναται νεόνυμφους
καὶ τοὺς γονεῖς τῆς νύμφης Κον καὶ Καν
Γ. Λαππα οἱ τὴν ὄντως λαμπρὰν ἀπο
κατάστασιν καὶ τῆς τελευταίας τῶν θυγα
τρῶν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τῆς 28 καὶ 29 Ἰαν. Μαρτίνης
Ἀπεβίωσε τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης
Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν ὁ λαμ
πρὸς πολίτης καὶ ἀρίστος οἰκογενειακῆς
καὶ οἰκίας Βασιλεὺς Χρ. Μαρτίνης, ἑμ
πορὸς εἰσπράων εἰδῶν παλιν, ὡς γνωστὸν
ἐξ ἐμποικῆς ἀρτηροσκληρώσεως καὶ γαγ
γαλίνης συνέπειας τῆς οἰκίας τῆς ἡμερῶν
ὕψους ἀνωτοῦ ποδὸς τοῦ ποδός του,
ἀνωτὸ τοῦ γόνατος, ἀλλ' ἡ ἐμφαξίς τῆς
ἀρτηρίας τοῦ τοιαυτοῦ, ὥστε προσεβλήθη
καὶ ὁ ἑταρὸς ποδὸς του, μετ' ὃ καὶ ἐπῆλθε
τὸ μοιραῖον τέλος.

Τὴν κηδείαν του, γενομένην τὴν ἐπαύ
ριον ἡκολούθησεν ἐν μεγίστῃ συγκινήσει
ἡ καλεῖται Κοινωνία τῆς πόλεως μας, ὁ
ἐμπορὸς Κόσμος καὶ πλῆθος Λαοῦ.

Τὰ ἐγκαρδία συλλυπητήρια μας εἰς τὴν
ἀποφρατισθεῖσαν οἰκογένειαν του, τὴν
ἐπὶ συγγαίᾳ γὰρ τὸν κ. Θάνον Στα
ματῆλον, Λοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ
τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του.

Εὐχὴς Μ. Μ.

Ἀγγαγίᾳ τηλεγραφικῶς ἐξ Ἰσθμοῦ
ἀλλῆς ὁ θάνατος τοῦ πρὸ τεσσαράκον
τάσια ἀποσπάρθεντος ἐξ Ἀφρικῆς καὶ
Θρησκευτικῆς ἐκπαίδεως εἰς τὴν Ἰε
ράν Πολὺν ἐκατοστοῦτος ἀμμοαλίου
μας Ἐξῶ Μετῆ, πατρὸς τοῦ ἀρχαίου
λαπάλου τῆς πόλεως μας κ. Μετῆ

Ἐξῶ, ὃν καὶ ἐγκαρδίας συλλυπη
μεν.

Ἀπεβίωσεν ἐν Καίρῳ, ἐκ συγκοπῆς
ἐντὸς τοῦ Καφερείου ὁ ἐκ Κερασσοῦ
Κονίτης ἀρτοποιὸς Νικόλαος Μαν
κας, ἀφῆσας σύζυγον καὶ τέσσαρα
τέκνα.

Τὰ ἐγκαρδία συλλυπητήρια μας εἰς
τὴν ἀποφρατισθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ
μεταστάτος.

Ἀπεβίωσεν ἐν Λεῖτῳ τῶν Φιλίας
τῶν ἀκμαῖος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν ὁ ἱε
ρεὺς Παπὰ Στάθρος Δ. Μπέσιος ἀκα
κος καὶ χρηστὸς ἀνθρώπος, ἐφ' ᾧ καὶ
συλλυπούμεθα τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ
καὶ ἰδίᾳ τὸν ὑπερῆγον πατέρα τοῦ
Ἀρχιμανδρίτη Κον Δωρόθεου.

Ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα
ἡ φετῇ μητὴρ τοῦ τέως Διευθυντοῦ
Τ. Γ. Γ. Κοιτίσης κ. Γεωρ. Τσιγκῆ,
παρ' ὅλας τὰς υἱικάς περιποιήσεις καὶ
τάξια τρεῖς περὶ τρεῖς, ἀς τῆς προσέφε
ρεν εὐγνωμόνως οὗτος, κηδεύσας
μεγαλοπρεπῶς αὐτὴν, μετὰ μεγάλης
υἱαφειᾶς καὶ μουσικῆς ἐκδηλώσεως τὰ
ἀίσθηματι τῶν ποικίλων τοῦ καὶ τῆς ἐ
γνωμοσύνης τοῦ περιτρώτους, ἐφ' ᾧ
καὶ συλλυπούμεθα αὐτὸν ἐγκαρδίας.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Βασίλ. Τζίναν Κερασσοῦ
Κονίτης

Ὁ ἐν Κερασσοῦ θεὸς σου, ὡς καλῶς
γνωρίζεις δὲν ἐπλήρωσεν ἀπο τετραετίας
ὁ δὲ ἐν Καίρῳ θεὸς σου δύναται νὰ
γαριασθῇ με τὸν αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον
τῆς «Ἐλευθερίας» κ. Νικόλ. Γ. Βασιλῆ.
Ἡ «Ἐλευθερία» ἐδημοσίευσε πάντοτε
ὅτι καὶ ἐν τῇ εἰχῇ στείλει καὶ σὲ παρὰ
καλεῖ νὰ τῆς εἰσπράξῃς καὶ ἀποστείλῃς
τάς καθυστέρουμένας συνδρομὰς τὸν τὰ
παρελθόντων ἐτῶν καὶ τοῦ τρεχόντος, ἐκ
τῶν τοῦ κ. Ευαγγ. Ζηκα, ὁ ὁποῖος φιλο
τιμώτατα ἐπλήρωσε τακτικά.

Κον Β. Β. καὶ Γ. Β.

Δεῖ αὖ Φιλιάτων

Ἐγγαφὰ τὰ δέντρα ὅπου δεῖ.
Κον Κων. Δουμάν, ἀρτοποιὸν
Ἰαλῶν—Ἀθηνῶν
καὶ πάλιν σοὺ ἀπαντῶ τοῦ ἰδιοῦ «μετὰ
τὰς ἐκλογὰς» καὶ ἐν ἐπιτυχῶ.

«ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ τευχὸς
τῆς 16ης Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ
«Πολιτισμός». Μετὰ τὸ τευχὸς τοῦτο ὁ
«Πολιτισμός» ἐγκαταλείπει νεναν περιοδὸν
μὲ σοβαρὰς βελτιώσεις καὶ νεναν ἐμφανί
σιν καθιστάμενος δεκαπενθήμερος.
Ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ κυκλοφοροῦ
μας τευχὸς σημειώμενα: Ἀ. Κ. Κορναῖ
Πρώτοι καὶ πολιτισμοῦ. Δ. Συμβου
αἰτοῦ. Ἡ νέα Παιδαγωγικὴ ἀνατροφή.
Δ. Κ. Κωνσταντίνου. Ἡ ψυχολογία.
Η. Theodor. Τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς
ἐντὸς τοῦ ἀνδ. Δ. Λαμπρῆ. Ὁ Ἑλλη
σμός τῆς Νοτίου Ἰταλίας Σ. Σκίλη. Ἡ
ποίησις τοῦ Πορφύρου κλ.

Ἀκολουθεῖ πλήρης ἐπισκόπησις τῆς
Πολιτικῆς, Οἰκονομικῆς, Κοινωνικῆς καὶ
Καλλιτεχνικῆς κινήσεως κλ. κλ. Τὸ τε
υχὸς κοσμεῖται καὶ διὰ πολλῶν εἰκόνων
Ἡ τιμὴ τοῦ τευχὸς τοῦτου εἶναι ὀλίγη
καὶ 8, ἡ δὲ ἐτήσια συνδρομὴ Δραχ. 160.
Τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τοῦ «Πολι
σμοῦ» εἶναι ὁδὸς Λυκαύργου 8.